

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 21 martie 2011 — Compass-Datenbank GmbH/Republik Österreich

(Cauza C-138/11)

(2011/C 186/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Compass-Datenbank GmbH

Pârâtă: Republik Österreich

Beteiligte: Bundeskartellanwalt, Bundeswettbewerbsbehörde

Întrebările preliminare

1. Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că o autoritate publică acționează ca o întreprindere în momentul în care stochează într-o bază de date (registru comercial) informațiile înregistrate de întreprinderi în temeiul obligației de declarare și oferă accesul la informațiile menționate și/sau crearea de extrase în schimbul unei taxe, însă interzice acțiuni de valorificare ce excedează acestor activități?

În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

2. Există activitate în calitate de întreprindere în cazul în care autoritatea publică, invocând protecția prin dreptul sui-generis în calitate de producător al bazei de date, refuză acțiunile de valorificare ce excedează acordării posibilității de consultare și creării de extrase?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare:

3. Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că principiile din Hotărârea din 6 aprilie 1995, cauzele conexe C-241/91 și C-242/91, Magill TV Guide, și din Hotărârea din 29 aprilie 2004, cauza C-418/01, I.M.S. Health (cunoscută sub numele de „Doctrina Essential-Facilities”) trebuie aplicate și în cazul în care nu există o „piață în amonte”, întrucât colectarea și stocarea datelor protejate într-o bază de date (registru comercial) are loc în exercitarea puterii publice?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen Sad Varna (Bulgaria) la 28 martie 2011 — OOD Klub/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, gr. Varna pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

(Cauza C-153/11)

(2011/C 186/21)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen Sad Varna

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: OOD Klub

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, gr. Varna pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

Întrebările preliminare

1. Articolul 168 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (!) trebuie interpretat în sensul că — după ce persoana impozabilă și-a exercitat opțiunea și a afectat patrimoniului întreprinderii un imobil care reprezintă un bun de capital — trebuie să se presupună (respectiv trebuie să se admită până la proba contrarie) că acest bun este folosit în scopul operațiunilor impozabile efectuate de persoana impozabilă?

2. Articolul 168 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că dreptul de deducere din cumpărarea unui imobil afectat patrimoniului întreprinderii unei persoane impozabile ia naștere imediat în perioada fiscală în care este taxa a devenit exigibilă, și anume în pofida faptului că imobilul nu poate fi utilizat întrucât nu a primit autorizația obligatorie de funcționare prevăzută de lege?

3. O practică administrativă precum cea a Natsionalna Agentsia po Prihodite, prin care se refuză dreptul de deducere al persoanelor obligate la plata TVA-ului cu privire la bunurile de capital achiziționate de acestea, pentru motivul că bunurile respective sunt utilizate de către proprietarii societăților în scopuri private, fără ca pentru această utilizare să se perceapă TVA-ul, este conformă cu prevederile directivei și cu jurisprudența referitoare la interpretarea directivei?

4. Într-un caz precum cel al acțiunii principale, societatea, reclamanta, are drept de deducere la cumpărarea unui imobil — un apartament tip duplex situat în Sofia?

(¹) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Acțiune introdusă la 5 aprilie 2011 — Comisia Europeană/ Republica Franceză

(Cauza C-164/11)

(2011/C 186/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: W. Mölls, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea dispozițiilor necesare pentru a-și adapta sistemul de impozitare a electricității la dispozițiile prevăzute de Directiva 2003/96/CE (¹), în pofida expirării perioadei de tranziție prevăzute la articolul 18 alineatul (10) al doilea paragraf din aceasta, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă, Comisia susține că, în pofida expirării perioadei de tranziție acordate pârâtei, respectiv până la 1 ianuarie 2009, aceasta nu a adaptat încă toate elementele sistemului său de impozitare a electricității la dispozițiile directivei. Potrivit autorităților franceze, Legea nr. 2010-1488 (Loi n° 2010-1488) din 7 decembrie 2010, adoptată și intrată în vigoare după expirarea termenului stabilit în avizul motivat, transpune în dreptul intern dispozițiile directivei menționate. Potrivit Comisiei, prezenta acțiune trebuie să fie admisă prin raportare la situația dreptului național aplicabil la data expirării termenului stabilit în avizul motivat.

Comisia arată că, în orice caz, Franța nu a adaptat încă toate elementele sistemului său de impozitare a electricității pentru a le pune în concordanță cu dispozițiile directivei. Astfel, reclamanta respinge argumentul autorităților naționale potrivit căruia directiva nu ar interzice creșteri ale accizelor, în funcție de zonele geografice în cauză. Dimpotrivă, aceasta ar impune principiul unui impozit unic pentru toate tipurile de consum de

electricitate care au loc în același stat membru și ar enumera în mod limitativ derogările de la acest principiu, la articolele 5, 14, 15 și 17.

Pe de altă parte, Comisia respinge teza susținută de autoritățile franceze potrivit căreia „diferențierea tarifară reținută” nu ar induce niciun risc de fraudă, nu ar implica nicio cheltuială suplimentară pentru operatori și nu ar constitui o barieră în calea intrării pe piață a unor furnizori externi.

(¹) Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, p. 51, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 98).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 18 aprilie 2011 — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)/Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Cauza C-179/11)

(2011/C 186/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Pârât: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Întrebările preliminare

1. Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 (¹) garantează beneficiul condițiilor minime de primire pe care le prevede solicitanților pentru care un stat membru sesizat cu o cerere de azil decide, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 (²), să solicite un alt stat membru pe care îl consideră competent să examineze această cerere, pe durata procedurii de preluare sau de reprimire de către acest alt stat membru?

2. În ipoteza unui răspuns afirmativ la această întrebare:

(a) obligația, care revine primului stat membru, de a garanta beneficiul condițiilor minime de primire, încetează la data deciziei de acceptare de către statul solicitat, la momentul preluării sau reprimirii efective a solicitantului de azil, sau la o altă dată?